

Μια μέρα, μια δασκάλα ζήτησε από κατάλογο με όλα τα ονόματα των μαθητών του τμήματος σε δύο ξεχωριστά φύλλα χαρτί αφήνοντας μια γραμμή ανάμεσα σε κάθε όνομα. Στη συνέχεια τους ζήτησε να σκεφτούν κάτι ωραίο για κάθε μαθητή και μαθήτρια και να το γράψουν. Μόλις τελείωσαν την εργασία παρέδωσαν τα γραπτά στην δασκάλα η οποία με τη σειρά της έγραψε σε ξεχωριστό χαρτί για κάθε μαθητή/μαθήτρια τα σχόλια όλης της τάξης. Την Δευτέρα το πρωΐ όλα τα παιδιά φαίνονταν ξαφνιασμένα με τα περισσότερα σχόλια. Κανείς δεν ξαναφέρθηκε σε κείνη την εργασία... Η άσκηση είχε πετύχει το σκοπό της! Τα παιδιά έδειχναν ευχαριστημένα τόσο για τον εαυτό τους όσο και με τους συμμαθητές τους.

Τα χρόνια πέρασαν. Οι μαθητές συνέχισαν τις σπουδές τους... Ακολούθησαν το δρόμο τους!

Μερικά χρόνια αργότερα ένας μαθητής, ο Μάρκ, σκοτώθηκε στο Βιετνάμ. Η δασκάλα πήγε στην κηδεία... Μετά την κηδεία, ένας συμμαθητής του Μάρκ, την πλησίασε και της είπε: "Είστε η δασκάλα του Μάρκ... Μιλούσε με τα καλύτερα λόγια για σας". Οι γονείς του Μάρκ περίμεναν επίσης με αυνομονησία να της μιλήσουν. Έβγαλαν ένα τσαλακωμένο χαρτάκι... "Αυτό το είχε επάνω του ο Μάρκ όταν σκοτώθηκε. Ισως το γνωρίζετε...".

"Σας ευχαριστώ για αυτό που κάνατε. Όπως βλέπετε, ο Μάρκ το είχε πάντα μαζί του", της είπε συγκινημένη η μητέρα του Μάρκ.

Οι μαθητές όλοι πλησίασαν την δασκάλα. Ένας-ένας έβγαζε το χαρτάκι με συγκίνηση και της το έδειχναν. "Όπως βλέπετε κυρία, αυτό το χαρτάκι μας συντροφεύει σε κάθε στιγμή της ζωής μας".

Το κλάμα της δασκάλας ήρθε αυθόρυμητα. Έκλαψε για το παιδί που τόσο άδικα ξάθηκε. Έκλαψε για τους φί-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Ο χρόνος ποτέ δεν συγχωρεί και ούτε μπορεί να γυρίσει πίσω...

λους του που δεν θα τον ξανάβλεπαν... Έκλαψε για το πεπρωμένο των ανθρώπων... Για την κοινωνία μας που προσπερνά το γεγονός ότι ο θάνατος παραμονεύει κάθε στιγμή, κάθε λεπτό. Κι εμείς επιμένουμε να αδιαφορούμε για τους συνανθρώπους μας και ξεχνάμε να τους πούμε πόσο πολύ τους αγαπάμε!

Γιατί άραγε χρειάζεται μια κηδεία για να συνειδητοποιεί κανείς την αξία της ανθρωπιάς; Η ζωή μας προσπερνάει τόσο βιαστικά... Κι εμείς είμαστε εξίσου βιαστικοί και αμελούμε συστηματικά να βρούμε χρόνο, να δειξουμε στο συνάνθρωπο, στο συγγενή, στο φίλο πόσο πολύ τους αγαπάμε.

Η παραπάνω ιστορία πραγματικά με άγγιξε... Γύρισα πίσω το ρολόι του χρόνου της δικής μου ζωής και θυμήθηκα τα άτομα που πέρασαν από τη ζωή μου... Που με βοήθησαν... Μου στάθηκαν στις πιο δύσκολες στιγμές... Με όσους μοιράστηκα το γέλιο, την α-

γάπη, τη θλίψη, τον πόνο... Άτομα που πέρασαν και άφησαν το δικό τους στίγμα στην πορεία της ζωής μου!

Ο χρόνος τρέχει ασταμάτητα και πράγματα που τείνουμε να αναβάλλουμε καλό είναι να τα προωθούμε! Η στιγμή που τελειώνουν οι λέξεις και αρχίζουν τα συναισθήματα είναι για μερικούς ανθρώπους δύσκολη. Έχω χάσει πολλά άτομα που αγαπούσα και

μηχανικά αναζήτησα μια από τις αγαπημένες μου κασέτες... Διάβασα για άλλη μια φορά την αφιέρωση... "Ζούμε κάτω από τον ίδιο ουρανό... τον ίδιο ήλιο... το ίδιο φεγγάρι μα τόσο μακριά η μία από την άλλη! Όταν λοιπόν ακούς αυτή την κασέτα να με σκέφτεσαι λιγάκι φιλενάδα! Με αγάπη Μαρία.

Αφησα τα δάκρυα να κυλήσουν για άλλη μια φορά στη θύμηση μιας πολύ καλής φίλης που έφυγε νωρίς! Τί κρίμα που δεν πρόλαβα κι εγώ να της πω πόσο πολύ μου έχει λείψει!

Μηχανικά έπιασα το κινητό μου κι έστειλα ένα μήνυμα με την ελπίδα να ακούσω κάτι που θα μου έφτιαχνε τη διάθεση... Η κασέτα είχε φτάσει ήδη στο αγαπημένο μου τραγούδι: "Να σαι

καλά που με θυμήθηκες", της Άννας Βίσση.

Η ένταση και ο εφιάλτης της στιγμής διαλύθηκε με τον χαρακτηριστικό ήχο του μηνύματος... Να σαι καλά που μου απάντησες!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Είναι ένας γέρος ετοιμοθάνατος και γύρω του η οικογένειά του. Κάποια στιγμή ρωτάει:

- Νίκο! Είσαι εδώ;
- Ναι πατέρα, εδώ είμαι.
- Χριστίνα! Είσαι εδώ;
- Ναι πατέρα. Και εγώ εδώ είμαι.
- Αντωνία..
- Ησύχασε άντρα μου, εδώ είμαι και εγώ..
- Ο Δημητράκης που είναι;
- Εδώ είμαι παππού!
- Η Γιωργίτσα;
- Εδώ παππούλη! Εδώ είμαι!
- ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΑΓΑΖΙ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ **ΜΩ ΤΟ ΚΕΡΑΤΟ ΜΟΥ;

Δικαιολογημένη για τον Άρειο Πάγο η απόλυτη του φορέα του AIDS

Δικαιολογημένη θεωρεί την απόλυτη του φορέα από AIDS η εισηγήτρια αρεοπαγίτης Ειρήνη Αθανασίου η οποία πρότεινε να γίνει μερικώς δεκτή η αναίρεση της εταιρείας ενδυμάτων στην οποία εργαζόταν.

Το πρωί συζητήθηκε στο Β' Τμήμα του Αρείου Πάγου η αίτηση του νομικού εκπροσώπου της εταιρείας που ζητούσε να αναφεύθει η απόφαση του Εφετείου με την οποία δικαιώθηκε ο υπάλληλος, φορέας του AIDS που απολύτηκε λόγω της νόσου που είχε προσβληθεί και η εταιρεία υποχρεώθηκε να καταβάλει 7.539 ευρώ για μισθίους υπερημερίας και για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

Η αρεοπαγίτης έκρινε ότι η απόλυτη δεν έγινε από εμπάθεια, εκδικητικότητα ή εχθρική διάθεση στο πρόσωπο του συγκεκριμένου υπαλ-

λήλουν. Αντίθετα πιστεύει ότι ήταν απόλυτα δικαιολογημένη για την αποκατάσταση της "εύρυθμης λειτουργίας της επιχείρησης" και της ηρεμίας των υπολογίων που είχε διαταραχθεί", δύος αναφέρει.

"Υπήρχε ανασφάλεια, φόβος για την υγεία τους", υποστηρίζει η αρεοπαγίτης και αυτό τους οδήγησε να ζητήσουν την απομάκρυνση του υπαλλήλου. Σε αντίθετη περίπτωση, όπως λέει, θα δημιουργείτο σοβαρό

πρόβλημα στη λειτουργία της επιχείρησης η οποία αναγκάστηκε να ενδόσει στις πιέσεις των άλλων εργαζομένων. Η αρεοπαγίτης κατέληξε ότι πρέπει να αναφεύθει η απόφαση στο μέρος της που αφορά τη χρηματική ικανοποίηση που επιδικάστηκε λόγω ηθικής βλάβης γιατί αυτή προϋποθέτει την ακυρότητα της απόλυτης ως καταχρηστικής. Το δικαστήριο επιφυλάχθηκε να εκδόσει την απόφασή του.

73 Chapel St.,

Roselands

Sydney NSW 2196

Τηλ. 61 2 9740 5318

Η Μεγάλη αποθήκη τροφίμων στο Roselands διαθέτει όλα τα ελληνικά προϊόντα: λάδια, ελιές, τυριά σε ασυναγώνιστες πιμές. Εδώ θα βρείτε ότι θέλετε για τη διατροφή της οικογένειάς σας.

• Μακαρόνια "Βαρύλα"	• Μπακαλιάρος
\$ 1.90	\$ 17.50
• Κεφαλογραβιέρα	• Αμύγδαλα
\$25	\$7.90
• Φέτα Δοδόνης	• Καρύδια
\$21.90	\$10.90
• Χαλούμι Πάφου	• Αλεύρι Special White
τα 2 κιλά \$21.90	10 kg \$11
• Ταραμάς και άλλα Dips	• Χαρτί υγείας 48 Rolls
\$2.50	\$7.99